

[Jørgen Jørgensen.]

Gældsforhold paa Grundlag af et Forslag, rationelt bygget op, der havde gjort det muligt at faa en Ordning for Landbrugets Gæld, som vilde være af stor Værdi i den kommende Tid. Det har ikke kunnet gennemføres. Nu stiller det ærede Medlem i Udsigt, at man igen tilstræber en Løsning paa dette Omraade, og jeg spørger da: Hvad er Meningen? Det ærede Medlem Hr. Krag fandt, at saa stærkt et Udtryk som Begejstring var der ikke Anledning til at anvende i Forbindelse med det, her foreligger. Deri kan jeg give det ærede Medlem fuldkommen Ret. Det ærede Medlem sagde, at hvis der havde foreligget noget, som virkelig kunde genskabe Rentabiliteten i Landbruget eller skaffe Landbruget Ligestilling med andre Erhverv, kunde der være Tale om at anvende et Udtryk som Begejstring. Deri kan jeg være enig med det ærede Medlem, men det maa samtidig siges, at det ærede Medlems Bidrag til at skabe denne Rentabilitet, denne Ligestilling, til at faa gennemført et Lovforslag med det Formaal at støtte Landbrugets Økonomi, ikke har været overvældende indtil denne Dag. Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Krag, som det ærede Medlem sagde til et andet æret Medlem her i Tinget for et Par Dage siden, at naar man slaar om sig med den Slags Udtryk: Ligestilling og Rentabilitet, skylder man at møde her i Rigsdagen med Forslag, som viser, hvordan dette lader sig gøre, ellers er det, som det ærede Medlem meget rigtigt sagde den Gang, Fraser. Da det ærede Medlem Hr. Thomsen udtalte, at man skulde tilstræbe Ligestilling for Landbruget, sagde det ærede Medlem Hr. Krag, at dette med Ligestilling er noget, der ikke lader sig tilvejebringe under de Forhold, Danmark og det danske Landbrug nu engang har. Den, der staar op og kræver Ligestilling, har Pligt til her i Rigsdagen at møde med Forslag, der gør det muligt at skaffe den Ligestilling, han stiller i Udsigt. Jeg henstiller kun dette til Overvejelse for det ærede Medlem, for at vi kan faa klaret, hvad der ligger i, at han stiller det danske Landbrug i Udsigt, at der skal forberedes en virkelig Gældsordning, og dernæst siger, at hvis der var opnaaet Rentabilitet og Ligestilling, havde der været Grundlag for Begejstring. Jeg spørger: Hvad har det ærede Medlems Bidrag i saa Henseende været?

Det Lovforslag, som her foreligger, er, hvad der har været Mulighed for at opnaa. Det bringer Hjælp til en Del Landmænd, som er vanskeligt stillede, tørst og fremmest

de Landmænd, der har faaet Henstand og nu skulde til at afvikle den Henstand. Det skaffer ogsaa ved Rentelettelse paa 0,8 pCt. en Lettelse i Rentebyrden for en Række Landmænd, og af disse Grunde anbefaler jeg at stemme for Indstillingen. Men Kravet om en Rentebetaling, der svarer til, hvad Erhvervslivet og i denne Forbindelse i særlig Grad til, hvad Landbruget kan bære, tages ikke af Dagsordenen med dette Forslags Gennemførelse. Dette Krav er saa sagligt begrundet og saa berettiget, at det vil vokse sig stærkere og stærkere i Befolkningen, og en skønne Dag vil det vokse sig saa stærkt, at det Landstingsflertal, der i Dag har siddet dette Krav overhørigt, bliver nødt til at bøje sig.

Jeg anbefaler Indstillingen til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hans Hansen (Rørby): Den Indstilling, der foreligger fra Fællesudvalget, viser, at de 1½ Aars Forsøg, der har været gjort paa Konvertering af højt forrentede Obligationer, ingenting er blevet til. Fra første Færd har Retsforbundet været velvilligt indstillet over for alle Bestræbelser paa at faa gennemført en Konvertering af de højt forrentede Obligationer. Paa samme Maade har vi været indstillet over for alle Forsøg paa at skabe Henstand og Moratorium for det gældbehæftede Landbrug. Den højt-ærede Indenrigsminister skal ingen Bebrejdelser høre fra vor Side for alle disse Forsøg. Derimod kunde der maaske være adskilligt at sige til Ministeren, fordi han synes at mene, at en saadan Konvertering kan foretages ved, at man vender sig mod Virkningerne af Laanetrangen i Befolkningen og lader Aarsagerne til Laanetrangen bestaa. Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel paa Laanemarkedet har fastsat en Rente eller Leje af Kapitaler og Værdier paa 5 pCt. Man ser det paa Obligationskurserne: 5 pCt. Obligationer ligger omkring 100, for 4 pCt. eller $\frac{1}{5}$ mindre ligger Kursen omkring 84—85, altsaa lidt over $\frac{4}{5}$ af Pari, fordi Chancen ved Udtrækning er indgaaet som en Slags Handelsværdi i Obligationerne. Alle de Forsøg, der er gjort gennem Opretelse af Krisefond og kunstig Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Sparekasser, dels paa at opkøbe Obligationer og dels paa at animere Indskydere eller Sparere til direkte at sætte deres Midler i Obligationer, har ikke formaaget at forandre Rentens Højde, den er fremdeles 5 pCt., og formentlig kan kun en Forandring af selve Formuefordelingen hidføre en Forandring af Laanetrangen og dermed en Forandring af Renten.